

ámen

te első
mint lélek nélküli macskaszív
olyan vagy
rávettelek arra, hogy
belém harapj
mondtam – hidd
egészséges darab
szép alma vagyok
és így fontalak
piros combjaim közé
mielőtt betakarhatalak
volna
elhullatott hajammal
kiűzted magad
az én kertemből
nem haragszom
majd mesélek rólad
megírlak egy
fekete könyvben
ami ott hever majd
minden özvegy konyha-
asztalán
majd imába szedlek
minden nő kisajkára
nem vagy te bűnös
hiszen tudod
a macska az ördög bábja
én rángattalak

kezeimmel én
vittelek el
ismeretlen
még töretlen
bőrvásznakra
nem baj, ha miközben te bennem,
ugyanott hét darabban
érezted
ígérem, majd valaki emlékezni fog rád
és neked köszöni meg
hogyan vagy mindennapi húsa, vére

az ír tenger hangja

jobb lett volna, ha később jössz el,
ha elveszik a vizet, cső törik, dolgod akad,
anyád telefonál, menned kell diót törni,
ajtózárát cseréltetni, cipekedni,
levelet írni egy távoli nagynéninek;
vagy ha elalszol aznap, nem szól zaklatóan, vadul az óra,
hogyan ideje ébredni,
indulni, lépni, mozogni, lépteidet egymás után tenni,
később helyezed fel kalapod a fejedre,
vagy ha mindez mégsem így történik,
akkor látsz valamit az utcán,
és hallgatod, figyeled,
órákat, időtlen időket,
egy részeg utcazenészt, egy vörös hajszál suhanását,
úgy gondolom, jobb lett volna, ha később jössz el,
ha történik valami és várnod kell,
és nekem várnom kell,
mert akkor még mindig itt lennél,
most emelnéd kalapod, elmesélnéd,
hogyan rácsaptál ujjaidra a kalapáccsal,
én ölelnék és hallgatnák,
ahogyan ezután arról beszélsz szaggatottan,
hogyan lebeg egy hajszál a ködben,
és nekem eszembe jutna a tenger,

a moraj,
ahogyan a viharban, szélben is szép
21 másodperces videó az ír tenger hangjáról,
most ezt hallgatom, figyelem,
és közben a te hangod,
hogy beázott a szomszéd fala,
és hogy anyád lassan elfelejt
írni

sorok a ruhák szerelmeskedéséről

ülni egy széken, miközben vizes harisnyád lóg a szemed előtt,
bugyid, inged, szakadt nadrágod,
a szárítókötél és a pókháló táncát nézni könnyűzene kíséretében
dohányszemcséket keresgélni a földön,
és közben egyre mondogatni: csak egy cigirevaló kell

nézni percekgig, ahogyan körbe-körbe táncolnak a ruhák a mosógépben,
a víz is táncol velük,
ahogy akkor este velünk az eső,
figyelni a zöld almát az inox tálban, évekig ülhetne ott, maradhatna,
a székláb eltörött, a szívem eltörött, koszos a kéztörölő,
most nem tudom, most nem számít, mosni kellene újra,
kimosni az üveges tekintetem, kimosni fehérítővel,
nézni az eget, a kék eget, meleg a kék,
most nem tudom, nem tudom, nem akarom tudni,
nincs kávé, megijeszt a fekete,
csak egy cigirevaló kell,
a neonlámpa hosszúsága arányos a hozzád vezető úttal,
most nem akarom tudni,
ki mocskolja be frissen mosott inged,
ki borul úgy rád, ahogyan egymásra borulnak
a mosott ruhák
a gépben

betűrend

a megtisztulni vágyó
csupán a tisztulás vágyát érzi
nem pedig a vágy tisztaságát

két pitvar, két kamra

hajléktalan vagyok
mióta más vállára
hajtom
fejem

ház ahol éltek

szeretőimmal
kitapétázott szívem
megpenészedett

vers a cipőfűző boldogságáról

keveseket lélegzem,
úgy élünk, mintha malacperselybe kellene gyűjteni az életet,
minden másodpercét, mintha figyelni kellene arra,
mikor fogyasztom hasztalan a mosolyt, a pillantást,
ilyenkor
katonatisztek menetelnek a szemem előtt, álmomban,
mint a ló bekötött szemmel, olyanok –
erre gyerekkoromból emlékszem

miért nem lélegezhetek heveseket,
fürgéket, kapzsin?
miért nem nézhetek beléd, amikor én akarom?
miért nem fecsérlehetem el az életem?
például cipőfűzőkre,

combokra, versekre, fügebokorra az ablakom előtt
vagy rád – miért nem?

pedig már annyira szeretnék
megpihenni, s mint a cipőfűző,
beléd szorítani magam

kérlek, gyere ma úgy

kérlek, gyere ma úgy,
hogy ne várjam jöttödet,
felkészületlenül éj tetten,
amikor túlfűtött szobámban
feketémbe kócosan tejet,
cukrot, némaságot öntök;
hogy tudjam, ágyad fölötti
villanykörtéd lázálomban
ejtőernyős szabadugrástól
izzad.

kérlek, gyere ma úgy,
hogy ne várjam jöttödet,
hadd tervezzem nélküled
az árnyék elkövetkezendő
ezer-egynéhány percét,
hámozzam le magamról
hajnali, friss bőrömet
a tavasz dallamos
fogcsikorgatására,
ahogyan ilyenkor,
március elején,
még a hideg rázza
(még a hideg rázza)
hajnali, friss bőrömet